

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

38. Mandatum ad gesta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

gulis debeat procurare; peculiare conceſſo quod habes aut elaborare potueris, aut ſi conuenit defenſionem Eccleſiae illius, & vitam ſemper ducas ingenuam. Si quis verò.

Evacuatoria.

XXXV. Domino fratri illo. Omnibus non habetur incognitum qualiter ante hos annos, aut ante anno, ſolidos noſtri numero tantos ad beneficium accepisti, & cautionem nobis pro hoc emiſſi, ut iſpos ſolidos tunc nobis reddere deberes. quod & ita feciſti. Sed dum illa cauſione quod nobis emiſſeras ad praefens non invenimus, ideo tibi hanc epiftolam evacuatoriam fecimus, ut de iſpis ſolidis tamquam omni tempore ducetus & abſolutus reſideas; & iſi cauſio apparuerit, vel à nobis aut heredibus noſtri quoque tem- pore oſtenſa fuerit, nullum fortiaſtū eſſe, fed vacua & inanis permaneat.

Si aliquis ſervo vel gaſſido ſuo aliiquid concedere voluerit.

XXXVI. Iuſtissimiſ noſtri ſublevantur muneribus qui nobis fideliter & inſtan- ter famulantur officio. Ego in Dei nomi- ne ille fideli noſtro illo. Pro reſpectu fidei & ſervitij tui, quam circa nos impendere non deſiſti, promptiſima voluntate ce- dimus tibi à die praefente locello nuncu- pantē illo, aut manſo illo in traſtermi noſtra illa cum omni adjacencia ad iſo locello aut manſello aſpiciente, terris, domibus, mancipliis, vinciis, pratella, fil- vola, vel reliquis beneficis ibidem aſpi- cientibus, ita ut ab hac die iſpo jure pro- prietario, ſi ita conuenit, aut ſub redi- tū terra in tua revoces poſteſtate, & nulla functione aut redi- tū terra vel paſcuario aut agrario, carropera, aut quodcumque dici poſteſt, exinde ſolvere nec tu nec tua poſteritas nobis nec heredibus noſtri nec cuicunque poſt nos iſpa villa poſſederit, non debeat, niſi tantum ſi ita vult riga, fed iſum omnibus diebus vitæ tuae aut he- rediſ tui emuniter debeat poſſidere, vel quicquid exinde facere volueritis liberam habeatis poſteſtatem. Si quis verò, quod futurum eſſe non credimus, aliquis de he- redibus noſtri, vel cuicunque contra hanc cauſionem noſtrā agere aut iſam rem tibi auferre conaverit, inferat tibi cum cogente iſiſco auri tantum & haec epiftola firma permaneat, ſtipulatione ſubnixa.

Geffa juxta conſuetudinem Romanorum, qua- liter donationes vel teſtamenta allegentur.

XXXVII. Anno illo, regnante Dom-

no noſtro Rege illo, ſub die illo, in ci- vitate illa, adiante viro illo laudabile de- fenſore & omni curam illius civitatis, vir magnificus ille profeſor dixit: Petro, optime defenſor, vobisque laudabiles cu- riales atque municipes, ut mihi codices pu- blicos patere jubeatis, quādam enim in manibus habeo qua geſtorum cupio alle- gatione roborari. Defenſor & curiales di- xerunt: Patent tibi codices publici. Pro- fequere quod optas, dicere non moreris. Vir magnificus profeſor ille dixit: Ve- nerabilis vir aut inluſter vir ille per char- tam mandati ſui mihi injunxit ut illam do- nationem teſtamenti aut cauſionem quam ad baſilica ad loco sancto illo aut inluſtri viro illo ad praefens aut poſt diſceſſum de- legavit, in vice ſua, ut moſ eſt, geſtos municipalibus iſam donationem debeam allegare. Vir honestus defenſor dixit illi: Mandatum quod in te conſcriptum habe- re dicis nobis oſtende, vel in praefente re- citare. Et ille profeſor hoc modo reci- tavit.

Textum mandatum.

XXXVIII. Domino magnifico fra- tri illo ille. Petro & ſupplico caritati tuae ut in vicem meam epiftolam donationis aut teſtamenti ſeu cauſionis quod de rebus meis illis ad baſilica illa pro animæ meæ reme- dium aut inluſtris viri illius poſt diſceſſum meum vel ad praefens delegavi, in ciuitate illa publicè profequere & geſtos municipa- libus, ut moſ eſt, eam debeat allegare. Propterea tibi hunc mandatum conſcrip- simus, ut ſicut ſuperius continentur, tali- ter profequere & firmare debeat, & quic- quid exinde egeris geſterifive, ratum & deſi- nitum apud nos in omnibus eſſe cognoscas. Faſtum mandatum tunc, ibi, anno illo.

Poſt recitationem mandati, vir hone- stus ille defenſor dixit: Mandatum qui- dem recitatum eſt, ſed ſupraſcripta dona- tionē, teſtamentum, aut cauſionē, quam prae manibus habere dicis, nobis praetenti- bus recitetur, & ut poſtulas geſtos publi- cis firmetur, quam verò donationem ille profeſor recitavit. Poſt recitationem ve- rō vir laudabilis ille defenſor & curiales dixerunt: Epiftola qui recitata eſt, geſtos publicis inſeratur, & quod ille profeſor vellit & petat, geſta ei publicè datur. Ille profeſor dixit: Sufficit mihi, bone de- fenſor, ut donatio que recitata eſt, ſi mihi geſta tradere jubeatis. Ille defenſor dixit: Et quia epiftola donationis aut cau- ſionis ſeu teſtamenti & mandatum in te

D d iij

conscriptum per ordinem condita & bonorum hominum manibus roborata, atque signata, manifesta esse cognovimus, dignum est ut gesta ex hoc conscripta atque subscripta tibi tradatur, & ut in arcipibus publicis memoranda servetur. Edatur super ordine & mandatus suis in loco, & totum textum, & manumissoris epistola scribantur; & postea defensor & curiales civium & reliqui eam subscriptibantur atque signentur.

Epistola si aliqui rem Ecclesie ad vestrum habeant, & eorum proprietatem pro hoc donent.

XXXIX. Domino sancto & apostolico. Domino & in Christo patri illi Episcopo ille & conjux mea illa. Quatenus ad nostram petitionem vestra habuit pietas & benevolentia ut locello aliquo Ecclesiae vestra, nuncupante illo, situm in pago illo, quam ille pro animae suae remedium ad Ecclesia vestra illa in honore sancti illius delegavit, nobis ad beneficium, dum pariter advivimus, aut qui ex nobis pariter suo suprestis fuerit, dum advixerit, excolare permisimus. Et nos pariter, juxta quod convenit, tam pro ipso usu quam pro animae remedium, alio locello nuncupante sic, situm ibi, post nostrum ambobus discessum, vobis vel successoribus vestris ad memorata Ecclesia vestri fuimus condonasse, ea tamen conditione ut dum advivimus, suprascripta loca, tam illa quam nobis praestitisti, quam & ea quod nos pro anima nostra remedium ad ipsam Ecclesiam delegavimus, abique ullo prajudicio Ecclesiae vestre sine ulla diminutione de qualibet re usufructuario ordine possidere debeamus, & post nostrum, ut diximus, ambobus discessum, praefata loca abique ulla alia renovata, ut mos est in ceteris, precaria per hanc epistolam abique ullius heredum nostrorum aut cuiuscunq[ue] contrarietate vel expedita traditione vos vel successores vestri aut agentes Ecclesiae in vestra faciat revocare dominatione perpetualiter dominandum, & nostra professio nullo unquam tempore nullum praecidium vobis ex hoc generare non debat. Si quis vero, quod futurum esse non credimus, nos ipsi, aut aliquis de heredibus nostris, vel qualibet persona contra hanc epistolam venire aut aliquid de ipsa locella vobis minuari aut auferre voluerit, cum suprascripto Domino illo ante tribunal Christi deducat rationes, & insuper inferat partibus Ecclesiae vestre tan-

tum, & quod repetit vindicare non valeat, sed praesens epistola firma permaneat, stipulatione subnexa. Actum illo.

Prosternit de re Ecclesie ab Episcopo facta.

X L. In Christo sancta Ecclesia filii, aut (si tales fuerint) in Iustis viris illis, ille illius Ecclesiae gratia Dei Episcopus. Dum ad petitionem vestram alio locello nuncupante sic, situm ibi, vobis pariter ad beneficium, dum advixeritis, excolare permisimus, & per hoc alio locello nuncupante sic, situm ibi, de proprietate vestra tam pro ipso ufu quam pro anima vestra remedio post amborum discessum ad ipsa Ecclesia sancti illius per vestram epistolam delegatis, ideo nobis cum consensu fratrum nostrorum convenit hanc epistolam praestari in vobis pariter confidere, ut dum pariter advixeritis, aut qui ex vobis pari suo suprestis fuerit & advixerit, nec nos nec successores nostri nec quislibet de parte Ecclesiae nostrae ipsa locella de vestra potestate pontificium afferendi non habeamus, sed per nostrum beneficium aut successorum nostrorum, dum advixeritis, absque ullo prajudicio Ecclesiae nostrae vel minutiuatione aliqua de qualibet re in integritate amba locella excolere debeatis, & post vestrum ambobus discessum, sicut & vestra continet epistola locum precaria facta, abique ullius expectata traditione eas nos aut successores nostri ad partem Ecclesiae nostrae revocare debeamus. Facta epistola.

Si aliquis rem alterius quam excolit ad proprietatem habere vult, & non potest, & postea eam precaverit.

X L I. Domine in Iusti illo & mihi proprio Domino illi. Dum per malorum hominum consilium, quod non debueram, de terra vestra in loco nuncupante illo, quem excolare video, revellare amavi & ipsa terra ad proprietatem facire, & non potui, quod nec ratio praestitit, & vos vel agentes vestri eam ad partem vestram revocasti, vel nobis exinde ejecisti, sed postea ad petitionem bonorum hominum nobis eam ad excolendum reddidisti. Propterera hanc precariam dominatione vestrae emittimus, ut quandiu vobis placuerit ut eam teneamus, abique ullo vestro prajudicio, quicquid reliqui accolani vestri faciunt, nos reddere spondimus. Quod si non fecerimus, & ob hoc negligentes, tardi, aut cothurnaces fuerimus, publice per hanc precariam, ac si semper per quinquennium renovata fuisset, con-